

[Thisted Knudsen.]

de grund til at være. Af alle mulige grunde må dette problem tages op på en forstandig og fornuftig måde.

Vi har i dag en række foranstaltninger, der kommer landbruget til gode. Den højtærede finansminister foreslår nu ligesom sidste år, at landbrugsjorden fritages for grundskyld og grundstigningsskyld til staten. Det er i orden; det er vi helt enige om. Vi har en ordning, hvorefter der af landbrugets rationaliseringsfond ydes tilskud til nedsættelse af amtsskatterne. Vi har den ordning, at når landbrugets forrentningsprocent falder, skal staten yde tilskud efter bestemte regler til nedsættelse af amtskatterne på landbrugsjorden. Her har vi altså nogle ordninger, der direkte tager sigte mod den tanke, jeg har gjort mig til talsmand for, at landbrugsjorden som produktionsmiddel — uanset det ærede medlem hr. Holger Eriksens betragtninger — ikke bør behovbeskattes; men der bør være en tidssvarende og en rationel beskatning, og jeg glæder mig egentlig til de forslag, som må komme på et eller andet tidspunkt.

Pave Johannes XXIII har sagt et dejligt ord; han sagde engang: der er folk her i verden, der ynder at gøre det enkle kompliceret; jeg holder af at gøre det komplicerede enkelt. Når vi skal i gang med en fornuftig lovgivning på dette område, vil jeg henstille til ministrene, at de lytter til Johannes XXIII's ord.

Så går vi over til selve lovforslaget. (*Munterhed*). Ja men det var det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der lagde an. Se, vi kan selvfølgelig tiltræde den del af lovforslaget, der siger, at i skatteåret 1964-65 skal der ikke svares afgiftspligtig grundstigningsskyld, og der skal ikke svares grundskyld til staten. Det er klart, men så er spørgsmålet, om man skal tage al landbrugsjord med. Der er ikke noget at sige til, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen ud fra den tankegang, det ærede medlem har, mener, at jo mere man piller ud, desto bedre. Vi er ikke enige i den betragtning, at de landbrugsejendomme, der ligger i yderzone, skal man fratage den mulighed for at få den lempelse i ejendomsbeskatningen, som alle andre landbrugsejendomme har. Der skal en meget stærk motivering til for at gøre det.

Må jeg først spørge den højtærede finansminister: ved man noget om, hvor mange landbrugsejendomme dette forslag egentlig berører? Det findes ikke i lovforslagets bemærkninger. Det er muligt, den højtærede finansminister ved det, men det vil dog være af betydning for os andre at få at vide, hvor stor den gruppe er, som man nu vil unddrage lempelsen i ejendomsbeskatningen. Det ved vi intet om.

Det andet er — og det tror jeg de højtærede ministre må være helt klar over — at man kan ikke behandle disse ejendomme ganske ens. Hvis man undersøger forholdene i Nordsjælland, der jo er hårdest ramt på dette område, vil man finde, at der er landbrugsejendomme, der i lang tid fremefter egentlig ikke har udsigt til at blive anvendt til andet formål. De vil antagelig, hvis de ligger inden for yderzonen, blive unddraget lempelsen. Der kan sidde en ung landmand; man kan pine og plage ham på et ganske usagligt og urimeligt grundlag. Her anlægger man altså en generel betragtning og siger: alle disse ejendomme, uanset hvor langt eller fjernt de er fra et salg, må i fremtiden ikke få den samme lempelse som andre landbrugsejendomme. Må jeg sige enkelt og ligetil: vi tror, at det rigtigste vil være, at så længe jord anvendes i landbrugsmæssig hensigt, så længe man dyrker det, man nu engang dyrker på Danmarks jord, bør alle disse ejendomme behandles ens. Der er ingen grund til at drive jagt på nogen som helst.

Der konstateres en dag en værdistigning. Det er de danske kommuner, der efterhånden er blevet de største jordspekulanter her i kongeriget Danmark — jeg kan se ned på et øret medlem fra et vist sted her i Københavns omegn. Der er altså en grundstigning, hvor kommunerne i virkeligheden fører an. Men vi mener, at skal man ramme, ja, så må man ramme den dag der sælges, men ikke så længe ejeren anvender jorden til det, den skal anvendes til, nemlig en landbrugsmæssig produktion. Hvis man gennemfører denne bestemmelse, vil man efter mit skøn ramme mange, som ikke burde rammes, og det er helt forkert at gøre dette.

Vi kan altså tiltræde lovforslaget angående fritagelsen, men vi kan ikke på det foreliggende grundlag, hvor oplysnin-